

ŁOŻNICZY (6) ai

-ó- : -o- SarnStat (2 : 1) (Cn o pochylone).

sg m N łóżniczy (5). ◇ D łóżnicz(e)mu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVII w.

Przymiotnik od „łożnica”; należący do sypialni; *cubicularius* Cn (6) : *Cubicularis* – łożniczij, do komorij przinalezacij. *Calep* 274b.

a. W funkcji rzeczownika: urzędnik dworski opiekujący się sypialnią królewską; *cubicularis*, *cubicularius*, *lectisterniator*, *praepositus cubiculo*, *super somnum servus* Cn (5) : *PapRPan* M2; 9 Aprilis Stanisławowi Sobockiemu Łóżniczemu swemu, Przysądził Krol comedorostwo Poznanskie oktore ieszcze za Krola Stefana Prawował się z Czarnkoskim *ActReg* 157.

W połączeniu z nazwiskiem (3): [przy nadaniu przywileju na Sejmie Koronnym Lubelskim byli obecni:] Máciéy Zalińki Podkomorzy náfz/ Iaśieniecki Mściborłki y Zyzmurłki Stárołtá/ Lukałz Łęcki Łóźniczy y Stárołtá Wołpińłki/ Erałmus Dębieńłki Chorąży Dworny/ Iákub Piafecki Koniufzy *SarnStat* 1065, 1044, 1195

Synonim: **a.** komornik.

Cf **ŁOŻNICZNY**